

MOCIÓ PEL RECONeixEMENT DE LES DONES DEPORTADES ALS CAMPS DE CONCENTRACIÓ NAZIS I EN ESPECIAL A NEUS CATALÀ

Entre 1939 i 1945 més de 9300 persones republicanes catalanes i espanyoles van passar pels camps de concentració nazis. D'aquestes, prop de 5.200 van perdre la vida i unes 3.800 van aconseguir sobreviure. 334 figuren com a desaparegudes.

Els camps de concentració, alguns dels quals eren d'extermini, eren l'eina més deshumanitzadora del nazisme, que va portar la mort i la destrucció arreu d'Europa. L'objectiu d'aquests camps era la repressió i l'exclusió de la dissidència política de sindicalistes d'esquerreres, socialdemòcrates, comunistes, anarquistes, persones republicanes, demòcrates i resistents antifeixistes en general– i l'extermini del poble jueu a Europa, de l'ètnia gitana, de persones homosexuals, persones amb diversitat funcional i persones pertanyents a confessions religioses que no encaixaven amb l'ideari nazi, etc. Aquest també va ser el cas de moltes persones republicanes catalanes i espanyoles, que amb l'inici de la Segona Guerra Mundial van ser tractades com a apàtrides i algunes de les quals van acabar deportades a camps de treball forçat i extermini nazi.

El camp de concentració de Ravensbrück, va ser l'únic pensat i dissenyat per a dones i infants, i hi van morir 92.000 persones. És el camp on van fer cap la majoria de les dones republicanes catalanes. Dones, que han estat silenciades per la història i que se'ls hauria de donar més visibilitat socialment i donar a conèixer millor les seves biografies i, en alguns casos, fins i tot rescatar els seus noms.

L'any 2005, es va crear l'associació l'Amical de Ravensbrück amb l'objectiu de donar a conèixer i transmetre el llegat de les deportades. A través d'algunes dones supervivents, hem pogut conèixer quina va ser la realitat de tantes dones en aquells camps de concentració i recuperar-ne la memòria, dignificar les seves lluites i sobretot donar-les a conèixer a les noves generacions, per tal que mai més, enlloc, contra ningú, es repeteixi aquesta barbàrie.

Dues d'aquestes dones són la Neus Català, i la Conxita Grangé.

Neus Català va viure un temps a Premià de Dalt. Es va fer càrrec de cent vuitanta dos nens refugiats acollits a Les Acàcies. Va lluitar a favor de la República i en contra del feixisme al nostre país i després a França, com a resistent, fins que la van deportar el 1944 a un camp de la mort, concretament al camp de dones de Ravensbrück i, posteriorment al camp de Flossenbürg.. Va sobreviure i va seguir lluitant contra l'oblit i demanant justícia. El passat sis d'octubre va fer cent quatre anys que va néixer.

La Neus va ser presidenta de l'Amical Ravensbrück des de la seva fundació (2005). Creu de Sant Jordi (2005), Medalla d'Or al mèrit cívic de l'Ajuntament de Barcelona (2014) i Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2015). El 2016 Premià de Dalt li va concedir la Medalla d'Honor al Mèrit Social. La Neus ens va deixar el passat 14 d'abril de 2019, als Guiamets, el seu poble natal.

Conxita Grangé, l'última supervivent catalana dels camps de concentració nazis. Va rebre moltes condecoracions al llarg de la seva vida, la Legió d'Honor de la República francesa, la Medalla al Mèrit Nacional, la Creu de Guerra, la Medalla de la Resistència i la Medalla Militar. Conxita ens va deixar el 27 d'agost de 2019 a Tolosa de Llenguadoc, la ciutat on va viure i on va retornar després del seu internament al camp de Ravensbrück.

Totes dues van dedicar els seus anys de vida després de l'alliberament a recuperar la memòria de les dones deportades, defensar el paper actiu de les dones com a combatents i republicanes actives durant la Guerra Civil i el franquisme a favor de la llibertat i la democràcia, i van realitzar moltes conferències per transmetre el seu llegat a les generacions més joves.

Atès que el foment de la memòria democràtica és essencial com a eina de dignificació i record per a les persones que han sigut víctimes de guerres, pogroms o persecucions diverses per raons ètniques, ideològiques, religioses o de qualsevol tipus, és necessari crear espais de memòria, ja que són una eina imprescindible per fer pedagogia dels valors de la pau, de la tolerància i del respecte, en especial a les generacions més joves. Sense obviar que és una forma d'acomplir les resolucions de l'ONU referents a Veritat, Justícia i Reparació i Garanties de No Repetició.

Per tots aquests motius, el Grup Municipal d'ERC Premià de Dalt – Acord Municipal, proposa al Ple d'aquest Ajuntament l'aprovació dels següents

ACORDS

PRIMER.- Acordar que es posi el nom de Neus Català en un carrer o espai municipal, amb la major immediatesa possible.

SEGON.- Que s'instal·li una placa on s'expliqui la seva biografia i faci menció a la resta de dones de Ravensbrück, seguint els procediments establerts i els criteris que marca la Xarxa d'Espais de Memòria del Memorial Democràtic, i una pedra de topada a l'entrada de la finca de Can Tries, avui rebatejada Can Castellldaura.

TERCER.- Realitzar campanyes de difusió sobre la vida i dificultats de les dones als camps nazis, com el cas de Neus Català, així mateix com d'altres dones deportades i perseguides pel feixisme.

QUART.- Traslladar aquests acords a la Generalitat de Catalunya i a l'associació Amical de Ravensbrück.

Joaquim Fornés i Fiol
Portaveu del Grup Municipal
ERC Premià de Dalt

Jaume Batlle de Castro
Portaveu del Grup Municipal
Crida Premià de Dalt